

Sygn. akt **IC 1281/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2017r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Tetkowska

Protokolant: stażysta Aleksandra Wyszynska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 stycznia 2017r. w P.

sprawy z powództwa D. G.

przeciwko Gminie M. P.

o zadośćuczynienie

1. powództwo oddała;
2. zasądza od powoda D. G. na rzecz Gminy M. P. kwotę 3.600zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. przyznaje adwokatowi M. L. z tytułu wynagrodzenia dla pełnomocnika ustanowionego z urzędu kwotę 3.600zł (trzy tysiące sześćset złotych) plus 23 % podatku VAT, którą nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Płocku.

Sygn. akt IC 1281/15

UZASADNIENIE

Powód pozwem z dnia 19 czerwca 2015 r. wystąpił do Sądu Okręgowego w Płocku przeciwko Skarbowi Państwa-dyrektorowi Ośrodka Rodzinnej Pieczy Zastępczej w P. z żądaniem zadośćuczynienia w kwocie 80.000 zł za doznaną krzywdę polegającą na uniemożliwieniu mu kontaktów z córką, tym samym wyrządzenia krzywdy także samemu dziecku, któremu , zdaniem powoda, uniemożliwia się kontakty z ojcem.

Powód wskazał, że zostały naruszone jego prawa na skutek złamania prawa przez Dyrektora Miejskiego Ośrodka Rodzinnej Pieczy Zastępczej w P. i kuratorów, którzy swoimi działaniami doprowadzili do rozbicia jego rodziny – pozew k. 2, modyfikacja pozwu k. 39.

W odpowiedzi na pozew Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa wskazała, że nie jest właściwa do wykonywania zastępstwa procesowego w niniejszej sprawie. W jej ocenie, w niniejszej sprawie pozwanym jest jednostka samorządu terytorialnego powołana uchwałą nr 258/XVII/2011 Rady Miasta P. z dnia 29 listopada 2011 r., na mocy której z dniem 1 stycznia 2012 r. utworzona została jednostka organizacyjna o nazwie Ośrodek Pieczy Zastępczej z siedzibą w P.. Ośrodek ten stanowi własność miasta P., co dodatkowo przesądza o braku właściwości Skarbu Państwa w niniejszej sprawie k. 28-29.

Na rozprawie w dniu 18 maja 2016 r. powód wniósł o zasądzenie zadośćuczynienia w kwocie 50.000 zł – k. 119 00.03.14.

Na rozprawie w dniu 14 września 2016 r. powód wniósł o zasądzenie zadośćuczynienia w pierwotnej kwocie tj. 80.000 zł wskazując, iż domaga się zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną mu przez pozwanego polegającą na umieszczeniu jego dziecka w pieczy zastępczej i uniemożliwieniu mu kontaktów z dzieckiem, uniemożliwieniu mu utrzymania normalnych więzi między ojcem a córką – k. 138v 00.07.24

W piśmie procesowym z dnia 7 października 2015 r. powód jako pozwanego wskazał Gminę M. P. – k. 39.

Pozwana Gmina M. P. w odpowiedzi na pozew z dnia 29 października 2015 r. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Pozwana wskazała, że twierdzenia o krzywdzie powoda jaką mu się wyrządza na skutek uniemożliwienia kontaktu z córką są nieuzasadnione. Wyłącznie z winy powoda dziecko zostało umieszczone w pieczy zastępczej, to jego nieodpowiedzialne zachowanie doprowadziło do zaistniałej sytuacji. Zapewniono także ojcu kontakty z dzieckiem w sposób możliwy do zaistniałej sytuacji, gdyż powód odbywał karę pozbawienia wolności. Fakt izolacji powoda w sposób istotny ograniczał jego możliwości kontaktów z dzieckiem, ale to powód z własnej winy został pozbawiony wolności i odbywał karę w zakładzie karnym.

Podobnie, zdaniem pozwanej, brak jest przesłanek do uznania, iż jakakolwiek krzywda dzieje się małoletniej S., wręcz przeciwnie, dziecko ma wreszcie zapewnione warunki pozwalające na jego prawidłowy i zdrowy rozwój, czego nie można powiedzieć o tym, kiedy opiekowali się nią rodzice będący pod wpływem alkoholu, w niedogranych, bez prądu mieszkaniach – k. 45.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) urodziła się córka powoda i R. S. G..

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2012r. Sąd Rejonowy w Chemnie w sprawie III Nsm 30/12 ograniczył władzę rodzicielską R. R. nad córką S. poprzez ustanowienie nadzoru kuratora sądowego z uwagi na nadużywanie alkoholu, trudne warunki wychowawcze małoletniej, a także skazanie matki za liczne przestępstwa.

Kurator sądowy w diagnozie i planie pracy wskazał, że ojciec dziecka, a powód w niniejszej sprawie posiada naganną opinię środowiskową oraz skłonności do nadużywania alkoholu .

Dowód: postanowienie i dokumenty w aktach Opm 105/12

W okresie do 2012r powód był kilkakrotnie skazany na bezwzględną karę pozbawienia wolności. Wyrokiem z dnia 12 marca 2012r. w sprawie II K 711/11 został skazany , w warunkach recydywy, na karę 2 lat pozbawienia wolności z jej zawieszeniem na 5 lat, ustanowienie nadzoru kuratora w okresie próby oraz grzywnę i zobowiązanie do podjęcia pracy zarobkowej. W związku z niezapłaceniem grzywny , Sąd Rejonowy w Chełmnice postanowieniem z dnia 27 lutego 2014r. orzeczoną karę grzywny zamienił na karę pozbawienia wolności.

Mocą tego samego wyroku w sprawie II K 711/11 została skazana matka dziewczynki także na karę pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem, przy czym oddano ją także pod dozór kuratora.

Dowód: karta karna k. 74-75 akt I C 657/15 i odpis wyroku k. 4-8 akt dozoru D 554/12 dołączonej do sprawy I C 657/15.

We wrześniu 2012r. powód wraz z konkubiną R. R. i dzieckiem przeprowadzili się do P. . Sprawa karna wykonawcza została przekazana Sądowi Rejonowemu w Płocku, a dozór został powierzony kuratorowi zawodowemu D. P.. Kuratorem społecznym sprawującym bezpośredni dozór nad powodem została A. K..

Dowód: akta dozoru D554/12, uzasadnienie w sprawie I C 247/15 k. 247

Powód z konkubina i dzieckiem zamieszkali przy ul. (...). Kurator w swoim sprawozdaniu wskazywał, że sąsiedzi mają negatywną opinię o powodzie, określają go jako osobę hałaśliwą. Dzielnicy, wobec skarg sąsiadów na głośne zachowanie się powoda i jego partnerki, zakłócanie ciszy nocnej, przeprowadzał interwencję.

Dowód: notatki urzędowe i sprawozdanie z nadzoru k. 5-12 akt Opm 105/12, uzasadnienie I C 247/15 k. 247

W dniu 14 stycznia 2013r., podczas wizyty kuratora, R. R. opiekowała się dzieckiem będąc pod wpływem alkoholu. Interweniowała policja.

Dowód: notatki urzędowe kuratora i sprawozdanie kuratora k.5-12 akt Opm 105/12

W dniu 15 stycznia 2013r. Powód złożył do sądu opiekuńczego wniosek o pozbawienie R. R. władzy rodzicielskiej nad córką z uwagi na nadużywanie przez nią alkoholu i braku właściwej opieki nad córką .

W dniu 21 stycznia 2013r. R. R. poinformowała kuratora D. P., że powód nadużywa alkoholu i będąc pod jego wpływem zachowuje się agresywnie, stosuje wobec niej przemoc fizyczną , używa słów wulgarnych. W styczniu 2013r. umowa najmu mieszkania przy ul. (...) została wypowiedziana powodowi i R. R. z powodu nieuregulowania opłat eksploatacyjnych i skarg sąsiadów na ich niewłaściwe zachowanie.

Dowód: notatki urzędowe kuratora k. 289,291-292 akt Opm 105/12

R. R. zamieszkała wówczas w Domu dla Osób Doznających przemocy w rodzinie a powód wraz z córką u znajomej M. F. , gdzie kurator stwierdził brak mebli i dwójkę innych małoletnich dzieci, które wg R. R. zajmowały się S. i miały też spożywać alkohol.

Kurator zawodowy D. P. w dniu 23 stycznia 2013r złożyła wniosek do Sądu Rejonowego w Płocku Wydziału Rodzinnego o wgląd w sytuację małoletniej S. G..

Dowód: pismo k. 3-4 akt Opm 105/12

W dniu 1 lutego 2013 r. w sprawie III Nsm 92/13 Sąd Rejonowy w Płocku III Wydział Rodziny i Nieletnich postanowił na czas trwania postępowania o pozbawienie władzy rodzicielskiej umieścić małoletnią S. G. ur. (...) w pieczy rodzinnej - zawodowej, niespokrewnionej z dzieckiem rodzinie zastępczej o charakterze pogotowia rodzinnego. W uzasadnieniu wskazał, że warunki socjalno bytowe dziecka są niestabilne i zagrożone, bezpieczeństwo dziecka jest niepewne, rodzice nie zapewniają dziecku odpowiedniej opieki. Wykonywanie opieki przez nietrzeźwych rodziców zawsze wiąże się z obawą o zagrożone dobro dziecka, tym bardziej , że dziewczynka jest mała, ma dopiero rok.

Dowód: postanowienie Sądu k. 52-53

Postanowienie to nie zostało zaskarżone przez powoda / bezsporne/.

Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Płocku III Wydział Rodziny i Nieletnich w sprawie III Nsm 92/13 zawiesił władzę rodzicielską D. G. nad małoletnią S. G. ur. (...) w C. oraz ograniczył władzę rodzicielską R. R. nad małoletnią córką S. G. poprzez umieszczenie małoletniej w rodzinnej pieczy zastępczej.

Dowód: postanowienie z dnia 16 kwietnia 2014 r. k. 51

Powód nie składał środków odwoławczych od w/w wskazanego postanowienia / bezsporne/.

Powód wraz z R. R. utrudniali wykonanie postanowienia tymczasowego. Nie chcąc wydać dziecka ukrywali się, zmieniali miejsca swojego pobytu .

Dowód: dokumenty zawarte w aktach Opm

Kuratorzy podejmowali kilkakrotnie próby odebrania dziecka , które okazały się bezskuteczne.

Na skutek zawiadomienia przez Sąd Rodzinny w Płocku Prokuratury Rejonowej w Płocku wszczęto postępowanie karne przeciwko powodowi i matce dziewczynki o narażenie S. na bezpośrednie niebezpieczeństwo zagrożenia życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. W dniu 18 marca 2013r. podjęta została kolejna próba odebrania dziecka . Rodzice oświadczyli, że nie wydadzą dziecka. Powód oświadczył, że wyskoczy z dzieckiem przez okno, zaś matka, że zrobi sobie i dziecku krzywdę. Wobec tego pracownik socjalny odstąpił od czynności. Po tym zdarzeniu powód po raz kolejny zmienił miejsce pobytu ukrywając dziewczynkę. W tym stanie rzeczy Komenda Miejska w P. wszczęła przeciwko powodowi i matce dziecka postępowanie o czyn z art. 211 kk polegający na tym, że w okresie od marca 2013r. , wbrew postanowieniu Sądu o umieszczeniu dziecka w rodzinie zastępczej , działając wspólnie i w porozumieniu , zatrzymali małoletnią S..

Dowód: pismo KPM w P. k. 58, informacja z MOPS k. 61, postanowienie k. 131 akt opiekuńczych

W dniu 3 czerwca 2013r. dziecko zabrane zostało od matki i umieszczone w rodzinie zastępczej o charakterze pogotowia opiekuńczego , u Pani E. Z. (1). Dziecko trafiło do rodziny zastępczej brudne, zaniedbane, głodne, nie posiadało książeczki zdrowia, miało zaległe szczepienia. Dziecko nie zgłaszało swoich potrzeb fizjologicznych (miało wówczas 2 latka), nie robiło na nocniczek. S. praktycznie , poza słowem mama, nie mówiła, nie rozumiała nawet prostych poleceń.

Dowód: zeznania świadków : M. S. k. 141 01.04.14, E. Z. k. 141v 01.16.32- 01.17.03, z akt Opm 105/12 - pismo MOPS k. 132, pismo E. Z. k. 188, opinia ORPZ k. 190- 191 i 237-238, 487-488

W dniu 10 października 2013r. powód został zatrzymany przez Policję do wykonania kary pozbawienia wolności.

Dowód: uzasadnienie w sprawie I C 657/15 k. 251v

Po raz pierwszy powód skontaktował się z dzieckiem po upływie tygodnia od umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej. Był wówczas wulgarny , ubliżał rodzinie zastępczej. Składał zawiadomienia do odpowiednich służb, iż dziecku dzieje się krzywda. Te zawiadomienia okazały się bezpodstawne.

Dowód: zeznania świadka E. Z. k. 142 01.18.34 , 01.21.43

Mimo, że rodzina zastępcza umawiała się z powodem na odwiedziny dziecka wielokrotnie, powód do czasu osadzenia w zakładzie karnym kontaktował się z dzieckiem tylko cztery razy. Mimo umawianych wcześniej wizyt powód przychodził do dziecka w dniach i w czasie które sam uznał za stosowny. Powód podczas kontaktów z dzieckiem używał wobec E. Z. (1) wulgarnych słów, groził porwaniem dziecka. Pani E. Z. (1) informowała o powyższym pracowników Ośrodka Rodzinnej Pieczy Zastępczej.

Dowód: zeznanie świadka E. Z. k. 142 01.21.03, zeznania świadka A. B. k. 140v 00.48.45

Od kiedy powód trafił do zakładu karnego kontaktował się z dzieckiem telefonicznie. Początkowo te kontakty telefoniczne odbywały się w rodzinie zastępczej państwa Z.. Powód kontaktował się o różnych porach , a następnie w Ośrodku Rodzinnej Pieczy Zastępczej w P.. Decyzja o tym żeby te kontakty odbywały się w Ośrodku zapadła na wniosek rodziny zastępczej , która obawiała się zachowań powoda , który groził rodzinie, był wulgarny.

Dowód: zeznania świadka E. Z. k. 142b 01.23.16, zeznań A. B. k. 10v 00.48.45- 00.49.54, zeznań świadka M. S. k. 141 01.07.07 i 01.08.06

W tym okresie powód dzwonił do Ośrodka i wówczas ustalano konkretny termin kontaktu telefonicznego powoda z córką. Ośrodek kontaktował się wówczas z rodziną zastępczą, a ta w umówionym terminie stawiała się z S. i odbywał się kontakt telefoniczny ojca z dzieckiem.

Dowód: zeznania świadka M. S. k. 141v 01.08.57

Powód wystąpił do Sądu Rejonowego w Płocku w dniu 28 kwietnia 2014r. o ustalenie kontaktów z dzieckiem w ten sposób, że dziecko będzie go odwiedzać w Zakładzie Karnym w godzinach od 8.00 do 15.00, bez udziału rodziny zastępczej. Sad Rejonowy w Płocku postanowieniem z dnia 12 listopada 2014r. w sprawie III Nsm 268/14 oddalił wniosek powoda.

Dowód: postanowienie Sadu k. 196 akt II Nsm 268/14

Postanowieniem z dnia 16 marca 2016r. w sprawie III Nsm 938/15, na wniosek powoda, ustalił, że powód może kontaktować się z córką w każdy poniedziałek, środę i piątek tygodnia w godzinach od 17.00 do 17.30 poprzez telefon należący do rodziny zastępczej.

Dowód: postanowienie k. 80 akt III Nsm 938/15

1 sierpnia 2015r S. została umieszczona w rodzinie zastępczej u M. i T. Z. (1).

Mimo, że Sąd ustalił terminy, w których powód miał kontaktować się telefonicznie z dzieckiem, powód nie realizował tych kontaktów w sposób regularny, co więcej dzwonił w różnych porach, kiedy dziecko było w przedszkolu lub bardzo późno kiedy dziecko spało. Powód był wówczas niegrzeczny. Używał wyrażenia typu „zedrę ci ten uśmiech z mordy”, „masz mi dać dzieciaka kurwo, bo ja teraz dzwonię”. Państwo Z. nagrywali rozmowy z powodem. Zawiadomili o zachowaniu powoda Ośrodek Pieczy Zastępczej i policję. Zablokowali również telefon prywatny.

Dowód: zeznania świadka T. Z. k. 138v-139 00.16.50- 00.21.39

Rodzina zastępcza p. Z. była sprawdzana, po skargach lub doniesieniach powoda, przez policję, prokuraturę, wywiady środowiskowe wśród sąsiadów.

Dowód: zeznania świadka A. B. k. 140v 00.56.10

S. miała dwa lata, w tym czasie mało mówiła, miała opóźnioną mowę. Dyrektor Ośrodka zaproponowała powodowi, żeby przysyłał dziecku listy, obrazki, zabawki, „by w ten sposób u dziecka budować, świadomość i obraz ojca w przyszłości”.

Dowód: zeznania świadka M. S. k. 141 01.10.18, A. B. k. 140v 00.32.35

Powód zaczął przysyłać dziecku upominki, zabawki, listy. W listach było dużo pretensji dotyczących działalności Sądu i Ośrodka.

Powód dzwoniąc do Ośrodka nigdy nie pytał o to „co dziecko lubi, jak dziecko śpi, jakie są jej ulubione kolory,„ czym można sprawić jej przyjemność „zazwyczaj zgłaszał tylko pretensje w stosunku do dyrekcji Ośrodka, do opiekunów”. Był wulgarny. Używał takich sformułowań „zniszczę panią” załatwię panią”. Powód w stosunku do pracowników Ośrodka Rodzinnej Pieczy Zastępczej zachowywał się w sposób roszczeniowy, miał ciągle do nich pretensje.

Po opuszczeniu zakładu karnego dochodzi do kontaktów powoda z dzieckiem wyłącznie dzięki inicjatywie pracowników Ośrodka Rodzinnej Pieczy Zastępczej

Dowód: zeznania świadka A. B. k. 139 00.34.10- 00.35.40, k. 140 00.38.50 i 00.40.17, M. S. k. 141v 01.11.33

W dniu 29 września 2015r. Rada Miasta P. podjęła uchwałę, w związku ze skargą powoda na działania dyrektora Ośrodka Rodzinnej Pieczy Zastępczej, którą uznała za niezasadną.

Dowód: uchwała Miasta k. 57

Od kiedy powód wyszedł z zakładu karnego odbyły się trzy kontakty z dzieckiem w Ośrodku Pieczy zastępczej w poniedziałki od 15.40 do 16.40. Na ostatni kontakt powód spóźnił się .

Dowód : zeznania świadka T. Z. k. 139 00.22.54 – 00.25.58.

Ośrodek Rodzinnej Pieczy Zastępczej w P. jest jednostką budżetową Gminy M. P./ bezsporne/.

Powyższy stan faktyczny był bezsporny, Sąd ustalił go w oparciu o:

zeznania świadków: T. Z. (1) k. 138v – 139v 00.16.41 – 00.29.12, A. B. (2) k. 139v-141 00.30.36 – 01.01.03, M. S. (3) k. 141-141v 01.02.37 – 01.15.09, E. Z. (1) k. 141v- 142v 01.16.17 – 01.28.33 i w/w dokumenty.

Pełnomocnik pozwanego cofnął wniosek o przesłuchanie świadka M. Z. k. 142v 01.28.33.

Sąd pominął zeznania powoda, gdyż nie stawiał się na rozprawę mimo, że został zobowiązany przez Sąd do osobistego stawiennictwa pod rygorem pominięcia dowodu z jego zeznań.

Sąd zważył co następuje:

W tak ustalonym stanie faktycznym powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą prawną roszczenia powoda był art. 417 § 1 k.c.

Zgodnie z art. 417 § 1 k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba wykonująca tę władzę z mocy prawa.

Art. 417 § 1 k.c. nakłada na poszkodowanego, czyli powoda obowiązek wykazania bezprawności działania, bądź zaniechania władzy publicznej, szkody oraz związku przyczynowego między tym zachowaniem, a zaistniałą szkodą. Jak wynika z treści art. 417 § 1 k.c. podmioty wykonujące władzę publiczną odpowiadają za swoje działania lub zaniechania, gdy zachowania te są „niezgodne z prawem”. Formuła ta została przyjęta w art. 77 ust. 1 Konstytucji RP, który stanowi, że każdy ma prawo do wynagrodzenia szkody, jaka została mu wyrządzona przez niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej. Pojęcie „działanie niezgodne z prawem” użyte w art. 417 § 1 k.c. w kontekście regulacji art. 77 ust. 1 Konstytucji musi być rozumiane ściśle, zgodnie z konstytucyjnym ujęciem źródeł prawa, odpowiedzialność podmiotów wykonujących władzę publiczną powstaje w razie ich zachowania się obiektywnie niezgodnego z prawem. Zdaniem Sądu działania podjęte przez stronę pozwaną w toku postępowania opiekuńczego były zgodne z obowiązującym porządkiem prawnym i miały swoje oparcie w przepisach prawa rodzinnego. Zważyć w tym miejscu należy, iż sądy rodzinne zostały uprawnione do wydawania niezbędnych orzeczeń mających na celu ochronę dobra dziecka. Przepisy k.r.io. zawierają dyrektywę nakazującą sądowi opiekuńczemu podjęcie ingerencji w sferę władzy rodzicielskiej już w razie potencjalnego zagrożenia dobra dziecka, aby zapobiec na przyszłość negatywnym skutkom jej niewłaściwego sprawowania. Zdaniem Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę Sąd Rejonowy Wydział Rodzinny i Nieletnich w Płocku był uprawniony do wydania decyzji o tymczasowym umieszczeniu małoletniej S. G. w rodzinie zastępczej. W szczególności okoliczności takie jak: złe warunki mieszkaniowe, pozostawianie dziecka pod opieką nietrzeźwych rodziców, konieczność zapewnienia dziecku właściwej opieki, a później też osadzenie rodziców w zakładzie karnym stanowiły wystarczającą podstawę dla wydania przez Sąd zarządzenia o tymczasowym umieszczeniu małoletniej w rodzinie zastępczej. Sygnałem do podjęcia przez Sąd działań była informacja kuratora sądowego. W momencie stwierdzenia przez Sąd Rejonowy możliwości zapewnienia przez powoda właściwych warunków mieszkalnych i zapewnienia odpowiedniej opieki postanowienie o władzy rodzicielskiej może zostać zmienione. Sąd Rodzinny, w oparciu o przepisy prawa rodzinnego, także uregulował sposób kontaktów dziecka z ojcem Z materiału zebranego w sprawie wynika, że to powód swoim zachowaniem utrudniał te kontakty. Mimo określenia terminów i sposobu tych kontaktów przez Sąd, powód dzwonił do rodziny zastępczej w porach, które sam uznał za stosowne nie bacząc na to, że dziecko jest w przedszkolu lub że śpi. Sąd nie dopatrzył się żadnej bezprawności w działaniu Ośrodka Rodzinnej

Pieczy Zastępczej w P.. Pracownicy tego ośrodka wykonywali orzeczenia Sądu, do czego są zobligowani przez przepisy prawa. Podkreślenia wymaga tu fakt podjęcia inicjatywy ze strony Ośrodka, mimo nagannego zachowania powoda, zarówno w stosunku do rodziny zastępczej, jak i jego pracowników, po to, żeby powód mógł realizować kontakty z córką orzeczone przez Sąd. Stąd wyznaczenie tych kontaktów na terenie Ośrodka. Co więcej to dyrektor tej placówki doradził powodowi, żeby przysyłał zdjęcia, rysunki i drobne prezenty dla dziecka, po to, aby tworzyć więź z dzieckiem.

W ocenie Sadu powód nie wykazał w żaden sposób, iż działanie pracowników Ośrodka Rodzinnej Pieczy Zastępczej w P. było niezgodne z prawem. Wobec stwierdzenia braku bezprawności w działaniach strony pozwanej nie mogły zostać uwzględnione roszczenie o zadośćuczynienie, dlatego też Sąd nie dokonywał rozważań dotyczących rozmiaru krzywdy i wysokości szkody poniesionej przez powoda.

O kosztach Sad orzekł na podstawie art. 98 kpc

Powód był zwolniony z opłaty sądowej od pozwu i reprezentowany przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu k. 17.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.